

Celje-Čuprija

MANIFESTACIJA
BRATSTVA IN
ENOTNOSTI

Bilo je v juniju 1941. leta. Drugi transport slovenskih pregnancev je krenil iz Maribora na pot v Srbijo. Med 303-mi pregnanci jih je bila več kot polovica iz Celja.

Kam? Kam? Transport se je ustavil v Čupriji. Tako je to srbsko mesto postalo drugi dom tistih, ki so morali zapustiti svoje domove in se posloviti od ožje domovine zato, ker so bili Slovenci.

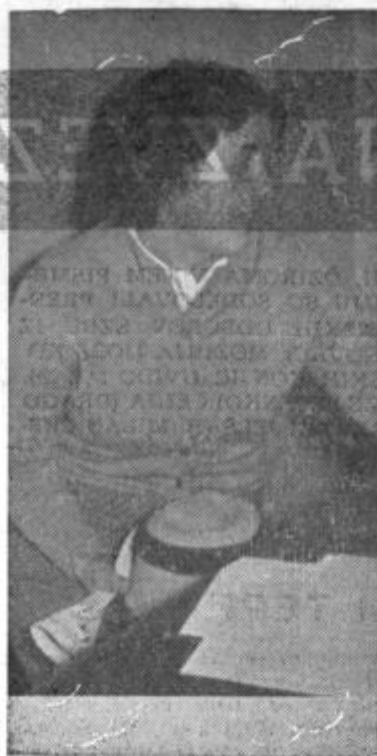
Čuprija jim je postala v resnici drugi dom. Domačini so jih sprejeli kot svoje brate. Nudili so jim streho, uredili so jim menzo, domači zdravniki so jih zdravili brezplačno in jim prav tako zastoj nudili zdravila. Slovenski šolarji so sedli v iste klopi, kot njihovi mladi domači gostitelji, slovenski profesorji so našli novo delovno mesto na tamošnji gimnaziji. Toda slovenski pregnanci niso dobili v Čupriji samo strehe in hrane, dobili so še nekaj več. Domačini so jim vtilvali vero in zmago osvobodilnega gibanja. Slovenski pregnanci so stopali v njihove vrste borcev za svobodo. Z njimi so se borili in umirali. Tako se je skovalo bratstvo, tako se je krepila ljubezen med predstavniki dveh narodov, ki so delili isto usodo in se odločili za isto pot — za borbo proti okupatorju. Tako se je razrasla močna politična vez med prebivalci Čuprije in slovenskimi pregnanci. Pristransko medsebojno zaupanje se je stalno krepilo.

Po končani vojni so se slovenski pregnanci poslovili od gostiteljev. Stisnili so jim ro-

ke, jih objeli in rekli — hvala ter na svadbenje. Kasno je že takrat vznikala celja po večkratnem medsebojnem srečanju. Slovenski pregnanci so velikokrat in posamično potovali v kraje, kjer so preživeli vojna leta, in tako tudi v Čuprijo. Ob letošnjem ponovnem srečanju, ko je v Srbijo pripeljal vlak »Bratstva in enotnosti«, pa je želja po trajnejšem sodelovanju med mestoma in prebivalci Celja ter Čuprije povsem dozorela. Kot zunanji izraz tega prijateljstva, je Občinski ljudski odbor v Čupriji že 28. septembra sprejel sklep o imenovanju ene izmed ulic v — Celjsko ulico. Konec prejšnjega tedna pa sta tudi oba zbora Občinskega ljudskega odbora v Celju po poročilu podpredsednika Romana Bobna z navdušenjem in dolgotrajnim ploskanjem sprejela predlog, da tudi Celje prispeva k utrjevanju stikov med obema mestoma. Tako so odborniki med drugim sprejeli sklep, da dosežemo Razlagovo ulico preimenujejo v Čuprijsko ulico. Mimo tega so pripravili vsem ustanovam, organizacijam in drugim, da navezujejo stike s sorodnimi institucijami v Čupriji. In končno, ljudski odbor je potrdil imenovanje posebne komisije, ki bo pripravljala sprejem srbskih gostiteljev, ko bodo prihodnje leto obiskali Slovenijo in tako tudi Celje.

Tako so ti sklepi ljudskega odbora celjske občine postali pomembna manifestacija bratstva in enotnosti ne samo med prebivalci dveh mest, ki jih je združila vojna grozota, temveč prav tako manifestacija bratstva in enotnosti vseh jugoslovanskih narodov.

M. Božič

Vera Strehovec

— S prvim poskusom pouka v proizvodnji, ki smo ga za en teden uveljavili za učence osmih razredov, je dejala pomočnica ravnateljice druge osnovne šole v Celju tovarišica Vera Strehovec, smo bili nadvse zadovoljni. Pravzaprav je ta poskus prekosil vsa pričakovanja. Z njim smo bili zadovoljni mi in kar je najvažnejše tudi naši učenci ter člani vseh tistih osmih celjskih kolektivov, ki so nam pri tem nudili največjo pomoč in veliko razumevanja. Več od tega poskusa zares nismo pričakovali.

— Zakaj ste se odločili za pouk v proizvodnji?

— Učenci osmih razredov naših osnovnih šol stojijo že zdaj, ko jih do konca šolskega leta loči še nekaj mesecev, pred življenjskim vprašanjem — kam po opravljeni osmiletki. Z uvedbo ta-

Prvič v tovarni

ko imenovanega proizvodnega pouka pismo hoteli tem učencem samo olajšati odgovor na to vprašanje, temveč še nekaj drugega. S tem poukom smo zasledovali in hoteli doseči določene učno vzgojne momente. Hoteli smo, da se ti mladi ljudje obeh spolov seznanijo z delovnimi mesti v najrazličnejših podjetjih in ustanovah. To spoznanje naj bi jim pomagalo pri dokončni odločitvi o njihovi nadaljnji poti. S tem poukom pa smo hoteli vzbuditi pri naših osmošolcih tudi pravičen odnos do dela in ne nazadnje do proizvajalca in upravitelja.

Pobužo za uvedbo pouka v proizvodnji sta dala šolski odbor ter šolska skupnost. Z velikim razumevanjem delovnih kolektivov pa smo ga izvedli v mehanični tkalnici »Metki«, pri Aeru, Tapetništvu, v Žični, Lesno industrijskem kombinatu »Savinja« v Topru in končno še v Higienškem zavodu ter Vrtnarski šoli.

V »Metki« so učence osmih razredov druge osnovne šole v Celju sprejeli tako, kot sprejemajo vsakogar, ki na novo prihaja v podjetje. Najprej so se srečali z vodjo centra za izobraževanje kadrov. Pri njem so poslušali tudi krajše predavanje, kjer jih je seznanil z nastankom in razvojem tovarne, z organizacijo proizvodnje pa tudi s sistemom dela organov delavskega samoupravljanja.

Zatem so si ogledali podjetje in obiskali vse obrate. Tu so se prvič srečali s tehničnim osebjem. S tem je bil led prebit.

Po malici, ki so jo bili deležni tudi najmlajši »tekstilni delavci« tistega dne, pa se je začelo za res. Porazdelili so jih v manjše skupine in jih poslali na delo v obrate, pisarne in podobno. Tu zdaj ni bilo časa za odkevjanje, še manj pa za dolge razgovore.

Kot da bi že dolgo delala na tem stroju

teh ni bilo niti treba. Mladi ljudje so se kmalu seznanili z novim okoljem in novimi nalogami. Tudi tokrat so dokazali, da je mlad

človek dovzeten za vsakršno reč. Prijeli so za delo, stopili k strojem... Najprej so pazorno poslušali navodila predelavcev in ostalih, pozneje pa tudi sami zagrabili. Prvi uspehi so jim dali novih moči. Postali so samozavestni; za tistih nekaj ur so postali celo del proizvodnega življenja. Strah pred nečim novim je zamenjala dobra volja, nasmejan in vedr obraz.

Z velikim prizadevanjem, ki so ga pokazali pri opravljanju sicer enostavnih nalog, so si pridobili tudi zaupanje delavcev in vodj posameznih oddelkov. Niso jim bili odveč, ne v napoto.

Kar prav je, da so prišli, je dejala neka delavka. Danes nas je na tem mestu zaradi obolenosti dveh delavk premalo. Pa smo dobili pravišno pomoč. Norma ne bo trpela. Navzlic »novi delovni sili« bomo v redu izpolnili predvideno nalogo.

In spet so zaropotali stroji. Tudi drugod so pohvalili mlade delavce in delavke, ki so za en teden zapustili šolske klopi in se podali v tovarne, obrtne delavnice in ustanove.

Pridni so, so dejali. Zanimajo se za delo strojev, za proizvodni proces... Zato upamo, da jim bo ta obisk v mnogem koristil. Lažje se bodo odločali za nadaljnjo življenjsko pot. Čeprav v kratkem času, so vendarle vsaj do neke mere spoznali življenje v tovarni...

M. B.

V zadnjem tednu NO DOMOVINI

Petek, 22. decembra
PO VSEJ DRŽAVI so lovesno počastili dan JLA. Maršal Tito je na Brionih sprejel predstavnike borcev Prve proletarske brigade; veliko zborovanje pa je bilo tudi v Rudem, kjer je bila pred 28. leti ustanovljena Prva proletarska brigada.

Sobota, 23. decembra
NA SESTANKU v državnem sekretariatu za blagovni promet so novinarje seznanili z ukrepi za spodbujanje kmetijskih proizvajalcev, da bi še bolj povečali poljedelsko in živalsko proizvodnjo.

Nedelja, 24. decembra
V SKOPJU LOKI so na velikem zborovanju počastili 28-letnico vstaje ter občinski praznik. Na zboru je govoril

podpredsednik Izvršnega sveta LRS dr. Jože Villan.

Ponedeljek, 25. decembra
V D MRAZ s snegom je zajel pretežno del države. Najnižje temperature so zaznamovali v Sloveniji in sicer v Slovenjem Gradcu minus 20 stopinj.

Torek, 26. decembra
ZVEZNI IZVRŠNI SVET je sprejel o-snutek odloka o uvedbi posebnega dodatka za pokojnine v 1962. letu, z uredbi o začasnih carinskih tarifih in odlok o določanju premij za mleko.

Sreda, 27. decembra
NA ZADNEM letošnjem zasedanju je Zvezna ljudska skupščina med drugim sprejela zvezni družbeni plan in proračun za prihodnje leto.

KOMUNALNA BANKA CELJE SPOROČA VSEM
SVOJIM KOMITENTOM, DA V DNEH 3. IN 4. JANUARJA 1962 ZARADI ZAKLJUČNIH DEL NE BO
POSLOVALA ZA STRANKE

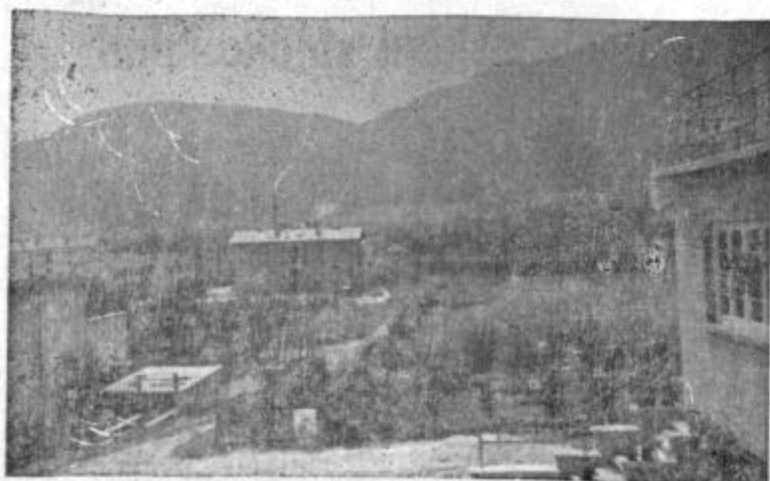

Ho-ruk... in težki zvitki blaga so že na svojem mestu

Je že tako, da ob raznih obletnicah radi pogledamo nazaj, kaj smo v določnem obdobju napravili. To še posebej velja v letošnjem letu, ko ocenjujemo delo in uspehe ob 20-letnici vstaje.

Ce bi konjičani ob tem praznovanju napravili bilanco svojih naporov in rezultatov, bi imeli kaj pokazati.

Starejši prebivalci Konjic se še spominjajo, da je stalo ob vhodu v mesto iz mariborske

Novi stanovanjski bloki v Slov. Konjicah

KONJIŠKA OBČINA

nekoč in danes

strani večje skladišče smrekovega lubja in mesarija, da je skozi mesto peljal več ali manj porušen jarek, da pa je bila v smeri proti Celju m... na kateri je delalo okoli 25 de-

lavcev. To so le nekatere najbolj značilne podobe mesta z bližnjo okolico, ki je v veliki meri že spremenilo svoje lice.

Na mestu starega skladišča lubja stoji kulturni dom ter novo sodno poslopje. Obe poslopji imata za mesto velik pomen, saj imata kulturni dom še kinodvorano, knjižnico, v njem ima prostora Delavska univerza, pa tudi šahisti in drugi. Na drugi strani mesta stoji nov 32-stanovanjski blok, kateremu manjka še notranja ureditev. Letos je za ta dela denarja zmanjkalo; prihodnje leto pa bo že dobil svoje prve stanovalce. Brez tega in ostalih blokov, ki so še v gradnji, so Konjice v teh letih dobile okoli 60 novih stanovanj, ki so jih zgradile gospodarske organizacije in ustanove. Tu pa niso stete zasebne gradnje. Gradnja stanovanj je bila najna in potrebna, saj je sedanje število zaposlenih za najmanj dvakrat večje od tistega pred dvajsetimi leti.

mačem trgu uspešno prodajajo tudi v inozemstvu.

V sosednjih Zrečah je od predvojne tovarne ostalo le nekaj zidov, saj je bila tovarna med vojno požgana. Po njeni obnovi so zgradili še več novih objektov. Tem se je morala umakniti tudi struga Dravinje. Po številu zaposlenih je Tovarna kovanelega orodja v Zrečah med prvimi v občini. Načrti za njeno razširitev v prihodnjih letih pa kažejo, da bo tem zrasla res velika tovarna raznega avtomobilskega in drugega orodja.

Potrebe tovarne po raznih brusih so rodile novo podjetje »Comete«, ki zaposluje nad 20 delavcev. Začetne težave so premagane, proizvodnja je stekla in vse kaže, da jo bodo lahko še povečali.

Nekdanje vitaniske tovarne, ali bolje rečeno kovačnice, ni več, saj se je že pred leti preselila v Fužine, v prostore nekdanje tekstilne tovarne. Ta sicer nima velikih možnosti za povečanje (ozka dolina), vendar pa njeno poslovanje kaže, da bo proizvodnja po rekonstrukciji znatno povečala. Iz manjših krajevnih podjetij v tem kraju je pred leti nastal »Obrtnik«, ki ima že nad

40 zaposlenih. Tudi v Ločah je od nekdanje opekarne le malo prostorov, saj so v letih po vojni zgradili več novih sušilnic in nabavili nekatere nove stroje.

S tem pa še ni v celoti podana nova slika konjiške občine. V preteklih letih so skoraj v celoti modernizirali trgovske in deloma gostinske lokale. V občini so zgradili tri nove zdravstvene domove in več stanovanjskih blokov v Zrečah. Več krajev v občini je dobilo primerno ceste, medtem ko so hiše brez električne luči že prava redkost. Vse to kaže, da trud in visoka denarna sredstva niso bila vložena zaman.

V. L.

Razpisa o izobraževanju

V torek dopoldne je bila v Celju tretja razširjena seja Okrajnega sindikalnega sveta. Obravnavali so problematiko strokovnega izobraževanja in organizacije kadrovske socialnih služb v delovnih kolektivih na območju okraja, o čemer je poročala komisija za strokovno izobraževanje pri OSS.